

Altijd bidden voor iedereen

Bram de Muynck

Dit materiaal is onderdeel van het compendium christelijk leraarschap dat samengesteld is door het lectoraat Christelijk leraarschap van Driestar hogeschool. Zie ook www.christelijkleraarschap.nl.

Samenvatting	Meditatie over danken en bidden voor leerlingen aan de hand van de brief aan de Filippensen (Filipp. 1:3-11). Met reflectievragen.
Bronvermelding	Muynck, A. de (2011) Altijd bidden voor iedereen. In Leren bij de Bron, meditaties voor leraren (pp. 57-58). Uitgeverij Groen – Heerenveen.
Thema *	Leraar
Gebruik **	Hart
Plaatsingsdatum	2011
Gerelateerde artikelen	n.v.t.
Trefwoorden	Filippensen, danken, bidden, voorbede doen

* In het compendium wordt al het materiaal verdeeld over de acht thema's van christelijk leraarschap: *onderwijs, inspiratiebronnen, leraar, leerling, leerstof, didactiek, schoolteam, leidinggevend*.

** Het materiaal kan gebruikt worden als onderbouwing en visievorming (*hoofd*), bezinning en reflectie (*hart*) of biedt concrete handreikingen en voorbeelden (*handen*).

23

Altijd bidden voor iedereen

'Ik dank mijn God, zo dikwijls als ik uwer gedenk. (Te allen tijd in al mijn gebed voor u allen met blijdschap het gebed doende)' (Filipp. 1:3-4).

'Want God is mijn Getuige, hoezeer ik begerig ben naar u allen, met innerlijke bewegingen van Jezus Christus' (Filipp. 1:8).

Hoewel de brief aan de Filippensen geschreven is in de gevangenis, is hij bijzonder positief getoonzet. Dat blijkt ook uit dit tekstgedeelte. Paulus vertelt dat hij iedere keer voor de gemeente dankt. Iedere keer wanneer de herinnering aan Filippi hem te binnen schiet, dankt hij. En vervolgens bidt hij steeds voor hen. Hij doet dit niet zomaar. Nee, tijdens het gebed is hij vervuld met blijdschap.

Het is opvallend dat hij het gebed voor allemaal doet. De sterke gemeenschap hangt samen met de steun die Paulus ervaren heeft vanaf het ontstaan van de gemeente (zie Filipp. 1:5, Filipp. 4:15 en Hand. 16:12). Lydia en de stokbewaarder behoorden tot de eerste gemeenteleden. Dat waren indringende gebeurtenissen, die Paulus zich intens blijft herinneren.

We weten niet of Paulus ieder gemeentelid persoonlijk gekend heeft. Misschien heeft hij iedereen niet zo concreet voor zich als Lydia, de stokbewaarder en zijn kinderen. We weten ook niet hoe sterk ieders betrokkenheid op het Evangelie was. Er zal verschil geweest zijn in motivatie en gedrag. Niet alles ging in de gemeente even vlekkeloos. Het waren niet allemaal lieverdjes, gezien de vermaningen in hoofdstuk 2. Maar deze vragen lijken hier niet aan de orde. Paulus gebruikt in het gedeelte Filippenzen 1:1-11 steeds het woord 'allen'. Iedereen kan zich aangesproken voelen.

Ook een schoolklas is een bont gezelschap. De een ken je heel goed. Bijvoorbeeld, omdat je goed met hem of haar kunt praten. De ander ken je goed, omdat het vaak botst. Je hebt met hem of haar heel wat meegemaakt. Maar sommige leerlingen zijn stille participanten. Je weet niet wat er in hen omgaat. En toch heb je een betrokkenheid op hen allemaal. Niet in de klas van je collega, maar in deze klas heb je een missie. Daarom dank je als leerkracht ook voor allemaal, geen één leerling uitgezonderd.

Maar lukt dat ook altijd? Lukt het je om 'te allen tijde' een positieve betrokkenheid te hebben op je leerlingen, zodat je voor hen kunt danken? Leerlingen kunnen het je bepaald moeilijk maken. Voor je het weet heb je een scheiding gemaakt tussen degenen die je aanstaan en de paar leerlingen die je eigenlijk toch niet zo mag. Kun je ook danken voor lastige leerlingen?

Hoe is het toch mogelijk om voor allen altijd te bidden? Opvallend is in dit gedeelte (zie vs. 8) dat Paulus de Heere Jezus steeds in gedachten heeft. Hij bidt bij wijze van spreken 'te allen tijde' en 'voor allen' niet in zijn eentje. Er is steeds iemand bij. Hij bidt als het ware in de gemeenschap met de Heere Jezus. En als hij dat doet, daar in die gevangenis in Rome, stelt hij zich de 'innerlijke bewegingen' van Jezus voor. Verderop in de brief wordt dit verder verdiept. Paulus herinnert dan aan de vernedering die Jezus heeft doorgemaakt. Hoe Hij geworden is tot een dienstknecht, letterlijk een slaaf.

Met dat beeld van Jezus doet Paulus zijn gebed. In zijn eentje zou het hem niet gelukt zijn om te bidden en te danken. Paulus moet zich voorstellen wat het werk van de Heere Jezus is geweest. Hij is het Die voor zondaren geleden heeft en voor de overtreders gebeden heeft.

Vragen:

- 1 Hoe kan Paulus spreken, zoals hij hier doet? Kunnen we onszelf zomaar op dezelfde lijn plaatsen?
- 2 Wanneer bid je voor je leerlingen? Hoe vaak? Wat is voor jou 'altijd'?
- 3 Lukt het je om voor alle leerlingen te bidden?
- 4 In het voortgezet onderwijs heb je heel veel klassen, met soms wel honderden kinderen. Hoe geef je in die werksituatie gestalte aan danken en bidden voor de kinderen?
- 5 Bij Paulus gaat het danken aan het bidden vooraf. Herken je dat? Dank je ook voor de leerlingen? Voor welke dingen kun je danken, als je je leerlingen in gedachten brengt?
- 6 Wat is de inhoud van je gebed voor de leerlingen (vergelijk Ef. 1:15-16).

Tekstgedeelte: Filippenzen 1:3-11

Liederen om te zingen: Psalm 68:10; *Uit aller mond* 17 (Dankt, dankt nu allen God)